

Dobar sin, dobar otac

Kada dobra osoba, koju volimo umre, tisuće sjećanja preplave naše srce. - članak o utjecaju smrti biskupa Javiera Echevarria-e na srca mnogih ljudi.

18.02.2017.

„Kada dobra osoba, koju volimo umre, tisuće sjećanja preplave naše srce“ članak o utjecaju smrti biskupa Javiera Echevarria-e na srca mnogih ljudi.

Kada dobra osoba, koju volimo umre, tisuće sjećanja preplave naše srce. Čak i više, ukoliko je ta osoba bila Otac koji je iznova i iznova (iz dana u dan) pokazivao kako je živio samo za nas, kako bi nas mogao usaditi u Kristovo srce. Naša djela zahvaljivanja suobličena sa željama da damo zadovoljštinu za naš vlastiti nedostatak komunikacije (korespondencije) i stvarnost smrti te prolaznost vremena postaju nam sve prisutniji. Bol zbog nečije odsutnosti sjedinjena sa slavnom nadom u nebu; dok molimo za pokoj duše jednog brata kršćanina, i mi postajemo svjesni prisutnosti novog i moćnog posrednika. To je način na koji je smrt don Javiera odjeknula u srcima mnogih ljudi u Djelu, te u mnogim drugima koji su blizu nas.

Onako na prvu, možemo osjetiti, s vremenskim odmakom da je njegova jednina životna vrijednost bila u

darivanju mladosti, u blizini svetog Josemarije, a potom blaženog Alvara.

Smrt Oca kao što je bio don Javier donosi nam mnoga sjećanja, neka od njih osobno ili preko drugih, kao što je to često bio slučaj, čuju se kao obiteljske priče, rekli bismo iznova i iznova, iz generacije u generaciju. Možemo osjetiti s vremenskim odmakom da je njegova jednina životna vrijednost bila u sebedarju mladima, prvo u blizini svetog Josemarije, a zatim s blaženim Alvarom, i na kraju, kao njihovog nasljednika, sa svojim srcem i inteligencijom uvijek s namjerom vjernog prenošenja duha koji je dobio od Boga kroz njihove ruke. Naklonost koju je sveti Josemaría pokazao vrlo rano prema don Javieru, rezultirala je sinovskim divljenjem, pokornošću i vjerom u Božje djelovanje u svojim svetima, napravile su od don Javiera odanog i hrabrog sina. Njegov osjećaj

božanskog sinovstva prošao je kroz kanal sinovstva Oca u Djelu, najprije u svojoj misiji da prisustvuju u materijalnim potrebama svetog Josemarije, a zatim u neposrednoj pomoći koju je donio don Alvaro.

Don Javierovo stalno i energično služenje kao kustosa Oca i vjerno ispunjavanje, ad mentem Patris, zadataka koji su mu bili povjereni, bila su intenzivna priprema za njegov dugi pastoral kao Oca i prelata Opusa Dei-a. Njegov bliski odnos s Bogom, i kao primjer bliskosti svetom Josemariji i blaženom Alvaru otvorila je srce ovog vjernog sina, kako bi ga Božja milost mogla ispuniti s ljubavlju. Bio je dobar sin, ali isto tako i dobar Otac. Uvijek dajući svoj život za svoje kćeri i sinove iz Opus Dei-a, i pažljiv u jačanju veza našeg nadnaravnog bratstva, bio je sin, ne samo kada su sveti Josemaría i don Alvaro bili živi, već i nakon toga. Sa svojom tako

očitoj snagom karaktera, on je žudio za ova dva velikana vjere i ljubavi, i uvijek je znao da je u njihovoj prisutnosti. Njegovo je srce tuklo s nostalgijom za godinama provedenim zajedno svetim Josemariom, čovjekom koji je znao kako voljeti i koji još i danas je voljen.

Kao Otac i prelat, želio je slijediti stope svojih svetih prethodnika, i nikada se odvojiti od dobro utabanog puta, noseći ih s ljubavlju i u duhu su oblikovali na van. Kao sin, bio je hrabar "subaštinić s Kristom" (usp Rim 8: 7); radosno noseći križ, blaženu težinu duša, jednostavan jaram i lagani teret (Mt 11:30). Ponekad je don Javier znao reći da sve moramo uložiti na kartu ljubavi. To je bila njegova velika želja, njegov stalni poduhvat.

On će nam još jednom reći te riječi, pogotovo u njegovim posljednjim

godinama na zemlji, kada je nastala njegova česta uzrečica: " Puno ljubite jedan drugoga, sa sve većom ljubavi!"

"Ako smo jedan od onih koji smo zvali Oca dvadeset i dvije godine, ovdje s nama", rekao je monsinjor Fernando Ocariz, sada prelat Opusa Dei-a, u propovijedi na misi zadušnici koju je slavio u bazilici sv. Eugena, "on bi sigurno od nas tražio da iskoristimo milost ovih dana kako bismo povećali našu ljubav prema crkvi i papi, i da ostanemo tijesno sjedinjeni jedni s drugima i sa svom našom braćom i sestrama u Kristu. I on će nam još jednom reći te riječi, pogotovo u njegovim posljednjim godinama na zemlji, koje su postale njegova česta uzrečica: " Puno ljubite jedan drugoga, sa sve većom ljubavi!" I to je bilo više od riječi; on se kretao kako bio vidio koliko je volio druge. Sjećam se, na primjer kako mi je rekao dan prije smrti da je

zabrinut zbog smetnji, jer su toliki ljudi u potrazi za njim. I rekao sam mu spontano: "Ne, Oče, to si taj koji nas sve držiš zajedno."

Sada nas sve taj dobri i vjerni sin i dalje podržava s neba. Mnogi ljudi su primijetili načine na koje im don Javier, od dana kad je umro, pomaže u mnogim vidovima njihovog svakodnevnog života, kao da je Otac koji je uvijek imao aktivnu i velikodušnu narav (temperament), a koji nas je tako često pozivao na zagovor onih koji su nam prethodili, htio je učiniti sve što može da pomogne svakome od nas; možda da nam zahvali na pismu koje smo mu poslali ili da nam odgovori na pitanje koje mu nismo nikada postavili. Drugim riječima, i dalje nam pomaže osjetiti Božje očinstvo.

Guillaume Derville

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/dobar-sin-dobar-otac/](https://opusdei.org/hr-hr/article/dobar-sin-dobar-otac/)
(19.03.2026.)